

var ønskeligere, om Marineministeren slet ikke havde med disse Sager at gjøre, og det har i alt Fald været min Bestræbelse ved at deltagende i de forandrede Bestemmelser, der ere vedtagne i denne Lov, at gjøre det muligt, at Ministeriet kunde undgaae at holde Varedepot, og jeg er overbevist om, at det kunde det, hvis man vilde betroe Mandskabet og Officererne det, som man overordentlig let kan betroe dem. Skal det virkelig være saaledes, at Ministeriet kan skaffe Klæderne til disse Folk billigere, da maa det beroe paa, at det kan kjøbe Klædet paa Udsærlig Klædefabrik til en forholdsvis billigere Pris end hos en privat Fabrikant, men dersom det er rigtigt, saa er der jo slet ikke Noget iveien for, at man kan give Underofficererne Anviisning paa at kunne kjøbe paa Klædeoplaget det fornødne Klæde efter visse Terminer, saa er jo dette Spørgsmaal afgjort. Jeg skal gjentagende tilraade, at man betragter de 20 Rbd. ganske som en Deel af disse Folks Lønning, ligesom man i Officerernes Lønning har indbefattet, hvad de bruge til Overmundering.

Marineministeren: Jeg maa dog endnu angaaende Munderingsvæsenet gjøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører tidligere har udtalt. I Lovforslagets § 9 staar der: „Eleverne i Officereskolen og Underofficereskolen og de Menige af Politicorpsset tildeles der Mundering in natura.“ Meningen hermed er, at der tildeles dem Alle Overmundering; men ifølge de Regler, der ere givne for Eleverne, ville disse ogsaa faae Undermundering leveret. Det er kun, for at der ikke skulde være nogen Misforstaaelse med Hensyn til dette Punkt, at jeg nu gjør denne Bemærkning. — Hvad angaaer de 20 Rbd. til Underofficerernes Mundering, da forekommer det mig aldeles klart, at, dersom Loven vilde have, at disse 20 Rbd. skulde udbetales dem som Lønning, saa vilde man have lagt dette Beløb til Underofficerernes Lønning og ikke givet dem 20 Rbd. til Mundering; men naar man i Loven udtrykkelig siger, at der gives 20 Rbd. til hver Mand til Mundering, saa maa Administrationen svare for, at disse 20 Rbd. kunne anvendes eller blive anvendte til

Mundering, forsaavidt det er muligt at benytte dette Beløb hensigtsmæssigt paa denne Maade. Der har forøvrigt albrig været Noget iveien i saa Henseende, fordi disse Folk hidtil selv have betalt Munderingen, i alt Fald have de faaet den leveret af Marinen og betalt Pengene for den, og naar de nu faae 20 Rbd., saa ville de med Fornøjelse gjøre accurat det Samme. Den eneste Uleilighed, der hidtil har været tilstede, er den, at man har maattet laane Penge hos Finanterne til at skaffe Munderinger for; Folkene havde i Løbet af 3 eller 6 Aar, saalænge som hvert enkelt Munderingsstykke skulde være, maattet afbetale Kjøbesummen som Gjæld, og naar en Mand døde eller blev affædiget, maatte man tage hans gamle Munderingsstykker tilbage. Det er denne Uleilighed, som man gjerne vil være fri for, og det bliver man ved denne Bestemmelse om at give 20 Rbd. til Mundering. Der bliver ikke noget Varedepot, thi Marinen anstaffer først Klæderne i det Dieblit, der gives Brug for dem; den lader dem endog sje til hver enkelt Mand, og de betales i det Dieblit, Manden har faaet dem. En af Grundene, hvorfor Søetatens Mandskab kan være smukt munderet, er netop den, at Munderingen bliver bestilt og sjet til hver enkelt Mand, istedetfor at man ved Hæren anvender den Maade, at sje Klæderne efter forskellige Modeller. Jeg troer derfor, at den Maade, hvorpaa jeg har opfattet Lovens Bestemmelse, er den rigtige, og at det er den eneste forsvarlige; thi dersom det var Meningen, at de 20 Rbd. skulde være en Deel af Mandens Lønning, saa maatte dette Beløb ikke staae i en Paragraph for sig selv som Penge til Mundering.

Furgen: Dersom der havde staet i Lovforslaget med Hensyn til Munderingen, saaledes som der blev yttret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder), at enhver Underofficer var berettiget til af Marineministeriet at forlange sig tildeelt Munderingsstykker for en Sum af 20 Rbd. om Aaret, altsaa at han, istedetfor som der staar i Lovforslaget, at der gives ham 20 Rbd. til Mundering, var berettiget til at forlange bestemte Klædningsstykker, som løbe op til denne